

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 15Pc/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223200650
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2023:8223200650.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou Mgr. Vierou Petrovou v právnej veci navrhovateľa: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., A. A. XXXX/XX, proti osobe oprávnenej z platenia výživného: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., A. C. XXX/X, o zrušenie výživného pre plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa A. A., nar. XX.XX.XXXX, voči osobe oprávnenej z platenia výživného A. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č.k. 8P/275/2012-15 zo dňa 20.03.2013, ku dňu 14.04.2023.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 14.04.2023 navrhovateľ žiadal, aby súd zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči osobe oprávnenej z platenia výživného A. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č.k. 8P/275/2012-15 zo dňa 20.03.2013 dôvodiac, že jeho syn nadobudol plnoletosť, nenavštevuje žiadnu školu, má vlastnú rodinu a so svojou priateľkou žije v zahraničí.

2. Osoba oprávnená z platenia výživného, A. A., nar. XX.XX.XXXX, sa k návrhu, ktorý mu bol doručený do vlastných rúk dňa 21.06.2023, nevyjadril.

3. Súd nariadil pojednávanie na deň 12.07.2023, na deň 04.08.2023 a na deň 13.09.2023, na ktoré pojednávanie boli účastníci riadne predvolaní. Osoba oprávnená z platenia výživného sa ani na jedno pojednávanie nedostavila, svoju neúčasť neospravedlnila, o odročenie pojednávania nežiadala. Súd za splnenia podmienok uvedených v ust. § 178 ods. 2 CSP vec rozhodol v jeho neprítomnosti.

4. Naposledy bola vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči plnoletému synovi upravená rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 8P/275/2012-15 zo dňa 20.03.2013. Týmto rozsudkom súd uložil navrhovateľovi platiť na výživu, v tom čase maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, mesačne sumu 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa počnúc od právoplatnosti rozsudku, vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.04.2013.

5. Z účastníckej výpovede navrhovateľa súd zistil, že osoba oprávnená z platenia výživného, A. A., nar. XX.XX.XXXX, po ukončení základnej školy nepokračoval v ďalšej príprave na svoje budúce povolanie a to ani napriek dohováraniu navrhovateľa. Základnú školu A. navštevoval striedavo v obci Parchovary a v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska, kde sa už minimálne päť rokov zdržiava i matka oprávneného, D. A.. Spolu s matkou sa do cudziny presťahovali i jej deti. Staršiemu synovi A. sa v cudzine nepáči, aktuálne býva v domácnosti navrhovateľa. Mladší syn A. sa striedavo zdržiava v A.

a v cudzine. Aktuálne pracuje vo Veľkej Británii ako robotník na stavbe, nakoľko má v Parchovanoch priateľku, s ktorou očakávajú narodenie dieťaťa a potrebuje peniaze.

6. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov súd zistil, že osoba oprávnená z platenia výživného, A. A., nar. X.XX.XXXX, nie je ani nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberá pomoc v hmotnej núdzi.

7. Zo správy Obce Parchovany súd zistil, že osoba oprávnená z platenia výživného, A. A., nar. X.XX.XXXX, je slobodný a bezdetný. Žije s družkou E. A.. Nikde nepracuje, nemá žiadny príjem. Aktuálne sa nachádza v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len Zákon o rodine), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

10. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné na maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Podľa ust. § 78 ods. 1, 2 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu, alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

12. Podľa § 155 zák. č. 161/2015 Z.z. CMP, konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína na návrh.

13. Pojem výživné zákon výslovne nedefinuje a z literatúry a súdnej praxe sa má za výživné, vo všeobecnosti, komplexné zabezpečovanie potrieb medzi subjektami rodinnoprávneho vzťahu, pričom rozsah vyživovacej povinnosti je daný možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinného a odôvodnenými potrebami oprávneného (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), vyjmúc vyživovaciu povinnosť rodičov k maloletým deťom, kde je táto povinnosť zakotvená v minimálnom rozsahu 30% sumy životného minima (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine). Vyživovacia povinnosť vo vzťahu k deťom vzniká narodením dieťaťa a zaťažuje oboch rodičov (otca aj matku), bez ohľadu na to, či sa dieťa narodilo v manželstve alebo nie. Zánik vyživovacej povinnosti je spájaný s nadobudnutím schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť, teda z vlastných zdrojov uspokojovať svoje náklady. Táto schopnosť najčastejšie priamo súvisí so schopnosťou dieťaťa profesijne sa uplatniť, tzn. získať prácu a tým aj základný zdroj príjmov potrebných na zabezpečenie životných potrieb a nadväzuje na predchádzajúcu prípravu, ktorou je štúdium. K zrušeniu vyživovacej povinnosti dochádza v prípade plnoletého dieťaťa, keď zákonný dôvod – neschopnosť dieťaťa samo sa živiť, pominie iba na návrh (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine).

14. Súd zrušil výživné navrhovateľa na A. A., ktorý je jeho synom po tom, čo zistil, že osoba oprávnená z platenia výživného nadobudla plnoletosť, nepokračuje v ďalšej príprave na svoje budúce povolanie. A. A. odcestoval do cudziny s úmyslom nájsť si zamestnanie, keďže nemá vlastný zdroj príjmu a s priateľkou očakávajú narodenie dieťaťa. Nadobudol schopnosť sám sa živiť, čím zanikla jeho odkázanosť na zabezpečenie vlastných potrieb jeho rodičmi. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe, pri plnoletých oprávnených s ohľadom na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, možno rozhodnúť o zrušení vyživovacej povinnosti najskôr ku dňu začatia konania (viď rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/1/2021-144 zo dňa 28.01.2022). Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 14.04.2023, ku ktorému dátumu súd jeho vyživovaciu povinnosť na A. A. zrušil.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia proti ktorému smeruje na Okresnom súde Trebišove v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie podľa § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).